

Litet äventyr på hemväg från skolan

Året var 1948 på hösten. Min bästa kompis Håll Doris och jag hade börjat i första klass och vår skolfröken var Anna Eriksson. Det här var före skolskjutsarnas tid, och en bra bit var det att traska till och från skolan för oss som bodde i Kulåra. Jag hade ju mitt hem i Bengtsarvet, men jag bodde ofta hos mormor och morfar i Ryssgården i Kulåra.

Någon brådska gjorde vi oss inte, när vi den här höstdagen började vår vandring hem från skolan. När vi passerade kyrkan kom vi på, att vi skulle gå Budgatu för omväxling. Det fanns mycket att titta på genom den långsträckta byn. Till sist kom vi fram till åkervägen som går mellan Bodarna och Kulåra. Då, på en potatisåker vid sidan av vägen fick vi se Ryss Anders som var i färd med att samla ihop potatisblasten som han eldade upp där ute på åkern. Hästen stod framför trillan och tuggade på en hötapp. Vi gick dit och började prata med Anders. Det var så varmt och mysigt vid brasan. Vi hittade kvarlämnade små potatisar som vi lade på glöden. Dom blev bakade och jättegoda efter ett tag. Vi satt där i godan ro på trillan och åt potatisar och pratade med Anders. Inte hade vi någon tanke på att tiden gick och att dom därhemma kanske började undra varför vi inte kom hem från skolan nån gång!

När Ryss Anders var klar med sitt jobb och det nästan började skymma, fick vi åka med hem till Kulåra. Då hade Håll Lars varit iväg på cykeln och letat efter oss, och vi fick bannor för att vi inte hade gått raka vägen hem. Men vi hade roligt hos Ryss Anders "utå päronlotim".

Aina Bergström

Kulårabarn 1948. Wania, Aina, Doris, Rune och Britta. Foto: Håll Gustav Nilsson